

indkomst- og formueskat til staten, af folkepensionsbidrag samt af kommunal indkomstskat og af kirkelige afgifter; dog opkræves indkomstskatten af aktieudbytte m. v. efter de særlige regler i forslaget afsnit VI.

Der henvises i øvrigt til de almindelige indledende bemærkninger til lovforslaget, hvor der nærmere er gjort rede for, hvilke ændringer den i nærværende afsnit foreslåede opkrævningsordning indebærer i forhold til den gældende ordning, og hvorledes den tænkes at skulle praktiseres.

Til afsnittets enkelte bestemmelser bemærkes følgende:

Til § 40.

De nye opkrævningsregler skal efter denne bestemmelse finde anvendelse på indkomst- og formueskatten til staten, folkepensionsbidraget samt den kommunale indkomstskat og de kirkelige afgifter, alt for så vidt den skattepligtige er en person eller et dødsbo.

For så vidt angår indkomstskat af aktieudbytte m. v. er der i afsnit VI foreslået en særlig opkrævningsordning, hvorefter der af vedkommende selskab generelt skal indeholdes 30 pct. af aktieudbyttet. Om denne ordnings nærmere indhold henvises til bemærkningerne til afsnit VI.

Sømandsskatten i henhold til lovekendtgørelse nr. 260 af 16. juni 1966 og den særlige indkomstskat i henhold til lovekendtgørelse nr. 281 af 2. juli 1965 omfattes ikke af lovforslaget, men såfremt dette gennemføres, vil det blive nødvendigt i et vist omfang at tilpasse de for sømandsskatten og den særlige indkomstskat gældende regler til den nye opkrævningsordning.

Til § 41.

Indkomstskat til stat og kommune, folkepensionsbidraget samt de kirkelige afgifter skal alt efter indkomstens art enten opkræves ved indeholdelse efter reglerne i §§ 43-49 eller efter reglerne i afsnit VI eller betales af den skattepligtige selv i henhold til skattebillet.

Til § 42.

Bestemmelsen giver udtryk for det princip, at de samlede foreløbige skatter for den enkelte skattepligtige så vidt muligt skal svare til slutskatten; dette gælder, hvad enten de foreløbige skatter opkræves som A-skat eller B-skat eller eventuelt som udbytte-skat. Med dette formål for øje er det endvidere i § 48, stk. 3, og § 50 for henholdsvis A-indkomst og B-indkomst foreskrevet, at der ved den foreløbige beskat-

ning indrømmes samme fradrag, som må forventes at ville tilkomme den skattepligtige ved den endelige indkomstopgørelse og skatteberegning, ligesom det gennem de i §§ 52-55 foreslåede regler er tilstræbt, at de indkomst- og formueforhold, der lægges til grund ved den foreløbige beskatning, afviger så lidt, som det er praktisk muligt, fra dem der skal lægges til grund ved slutskatteberegningen. I denne forbindelse må også anføres den i § 59 hjemlede adgang til at indbetale foreløbig skat udover, hvad der er indeholdt i A-indkomst eller opkrævet ved skattebillet, ligesom der kan henvises til den i § 48, stk. 6, hjemlede adgang til at fritage for indeholdelse i A-indkomst og den i § 55 hjemlede adgang til i indkomstårets løb at tilbagebetale for meget erlagt foreløbig skat.

En forudsætning for, at den foreløbige skat og slutskatten tilnærmelsesvis kan modsvare hinanden, er det tillige, at man ved opkrævningen af såvel foreløbig som endelig indkomstskat til staten, folkepensionsbidrag, kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter anvender de i § 36 omhandlede opkrævnings-skalaer.

Til § 43.

Ved afgørelsen af, hvilke arter af indkomst, der skal undergives foreløbig beskatning gennem indeholdelse (A-indkomst), og hvilke arter af indkomst, der skal beskattes foreløbigt i henhold til skattebillet (B-indkomst), må det haves for øje, at det mest rationelle for så vidt er at opkræve de foreløbige skatter ved indeholdelse, idet indeholdelsen kan afpasses efter indkomstens størrelse til enhver tid. Sker opkrævning af de foreløbige skatter derimod i henhold til skattebillet, og udvikler den skattepligtiges indkomstforhold sig anderledes, end det blev antaget ved beregningen af den foreløbige skat, vil det, hvis restskat eller overskydende skat skal undgås, være nødvendigt at ændre de foreløbige skattebeløb. Under hensyn hertil må det være naturligt at udforme reglerne således, at de foreløbige skatter skal erlægges gennem indeholdelse i alle forhold, hvor dette er praktisk muligt, og hvor en sådan indeholdelse kan gennemføres uden uforholdsmæssigt besvær for dem, der skal foretage indeholdelsen, og for skattemyndighederne, der skal administrere opkrævningen.

De indkomstarter, der inddrages under indeholdelsesordningen — og altså skal anses som A-indkomst — må herefter være sådanne, som i alt væsentligt repræsenterer nettoindkomst for modtageren, og hvor indkomstens størrelse derfor i sig selv er afgørende for, hvilken skat der skal svares af den; de fradrag, der i sådanne tilfælde indrømmes